

Rechtbank van eerste aanleg Gent, vonnis van 31 januari 2013

In de zaak van:

A. . zonder beroep, geboren te P. (voormalig Joegoslavië, thans Servië) op [...] 1973, van Servisch-Montenegrijnse nationaliteit, wonende te Namen, [...], [...] *verzoekster*, met als raadsman mr. Jan De Meyer, advocaat te Gent,

en:

Q. zonder gekend beroep, geboren te P. (voormalig Joegoslavië, thans Servië) op [...] 1966, van Servisch-Montenegrijnse nationaliteit, wonende te Gent, [...] *vrijwillig tussenkomenende partij*, met als raadsman mr. Anna Bracke, advocaat te Gent,

vonnist de rechtbank als volgt:

De rechtbank hoorde de partijen in raadkamer op 20 november 2012, waarna zij het debat heeft gesloten en de zaak voor schriftelijk advies heeft overgemaakt aan het openbaar ministerie.

De rechtbank zag de stukken in, inzonderheid:

- het hieraan gehecht verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 16 december 2011,
- het schriftelijk advies van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen d.d. 7 november 2012,
- de conclusie van de verzoekster neergelegd ter griffie op 10 december 2012,
- het gunstig schriftelijk advies van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen, neergelegd ter terechtzitting van 17 januari 2013.

De partijen hebben niet gerepliceerd op dit advies en de zaak werd in beraad genomen op de terechtzitting van 17 januari 2013.

Voorafgaandelijk

[...]

Relevante voorgaanden en voorwerp van het verzoek

De verzoekster en de vrijwillig tussenkomenende partij hebben beiden de Servisch-Montenegrijnse nationaliteit. De verzoekster stelt dat zij op [...] 1994 gehuwd is met de vrijwillig tussenkomenende partij te P. (voormalig Joegoslavië). De vrijwillig tussenkomenende partij beaamt dit.

De partijen zijn naar België gekomen in de zomer van 1999 en vestigden zich in Gent, waar ook hun laatste gezamenlijke woonst is gelegen.

De verzoekster heeft op 15 september 2011 de vrijwillig tussenkomenende partij gedagvaard in echtscheiding wegens onherstelbare ontwijking van het huwelijk, voor de vijfde kamer van deze rechtbank.

In het kader van deze procedure dient zij een voor eensluidend verklaard afschrift van de huwelijksakte van partijen voor te leggen. Spijts diverse aanvragen aan de ambassade van de Servische Republiek in Brussel, is de verzoekster er niet in geslaagd dit afschrift te bekomen (zie haar stukken 1, 2 en 3). Ook de vrijwillig tussenkomenende partij is niet in het bezit van dergelijk afschrift.

Daarom vraagt de verzoekster conform artikel 46 BW een declaratief vonnis, waarin voor recht wordt gezegd dat zij en de vrijwillig tussenkomenende partij verbonden zijn door een huwelijk, afgesloten op [...] 1994 te P. (voormalig Joegoslavië).

Tot bewijs van het bestaan van voormeld huwelijk, verwijst zij naar de gegevens vermeld in het rijksregister, die gelden tot het bewijs van het tegendeel (art. 4, derde lid van de Wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het rijksregister van de natuurlijke personen).

Ten overvloede verwijst zij bovendien naar de geboorteakten van haar kinderen G. , K. en R., die allen in België zijn geboren en in wier geboorteakten de vrijwillig tussenkomenende partij

wordt vermeld als de echtgenoot van de verzoekster. Tot slot verwijst zij naar het feit dat de vrijwillig tussenkomende partij bevestigt met de verzoekster te zijn getrouwd in P. op [...] 1994.

Beoordeling

1. De beide partijen hebben de Servisch-Montenegrijnse nationaliteit en houden voor in P. (voormalig Joegoslavië) te zijn gehuwd op [...] 1994.

De verzoekster heeft een echtscheidingsprocedure ingeleid tegen de vrijwillig tussenkomende partij voor de vijfde kamer van deze rechtbank. Zij dient daartoe o.a. een voor eensluidend verklaard afschrift te voegen van de laatste huwelijksakte van partijen (art. 1254 §1, voorlaatste lid, 3° Ger.W.).

De verzoekster bewijst dat het haar onmogelijk is dit bedoelde afschrift te bekomen (zie haar stukken 1, 2 en 3). Evenmin is de vrijwillig tussenkomende partij in het bezit van een afschrift van deze akte.

2. Rest dan de vraag hoe de verzoekster in voormelde omstandigheden het bewijs kan leveren van het feit dat zij gehuwd is met de vrijwillig tussenkomende partij.

Dit bewijs is nodig voor een procedure die in België wordt gevoerd, zodat dit bewijs naar Belgisch recht (lex fori) kan geleverd worden (zie o.a. J. ERAUW, *Beginselen van Belgisch Privaatrecht - Internationaal Privaatrecht*, Mechelen, Kluwer, 2009, 188 (randnummer 118), F. RIGAUX en M. FALLON, *Droit international privé*, Brussel, Larcier, 2005, nr. 12.51).

Artikel 46 van het (Belgisch) Burgerlijk Wetboek bepaalt: *'Wanneer er geen registers hebben bestaan of de registers verloren zijn, wordt het bewijs daarvan toegelaten zowel door bescheiden als door getuigen, en in die gevallen kunnen het huwelijk, de geboorte en het overlijden bewezen worden zowel door registers en papieren, afkomstig van de overleden ouders, als door getuigen'*.

In tegenstelling tot wat een letterlijke lezing van artikel 46 BW zou kunnen doen vermoeden, heeft deze bepaling een algemene draagwijdte: de erin opgesomde omstandigheden zijn louter indicatief. Het bestaan van de betreffende akte, waarvan men in de onmogelijkheid verkeert ze zich te verschaffen, kan door alle middelen van recht worden bewezen, zelfs met vermoedens. Deze bepaling geldt niet alleen m.b.t. Belgische akten van burgerlijke stand maar ook m.b.t. buitenlandse akten (zie o.a. H. ENGLERT, 'Het ontbreken van akten van de burgerlijke stand in internationale familie zaken'; *T.Vreemd.*, 2010, 335-336 - A. VAN GYSEL, 'Les difficultés relatives a la preuve de l'Etat civil des étrangers en Belgique: perspectives et solutions', *Act. Dr. Fam.*, 2010, 84 - H. DE PAGE, *Traité élémentaire de droit civil beige, Tome I*, 2° éd., Brussel, Bruylant, 1939, 447, randnummer 384-3°).

Artikel 4, derde lid van de Wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het rijksregister van de natuurlijke personen bepaalt: *'De gegevens die het Rijksregister opneemt en bewaart krachtens artikel 3, eerste en tweede lid, gelden tot bewijs van het tegendeel. Deze gegevens kunnen rechtsgeldig worden gebruikt ter vervanging van de informatie vervat in de in artikel 2 bedoelde registers.'*

Ter zake vermeldt het Rijksregister voor de beide partijen dat zij met elkaar gehuwd zijn te P. (Joegoslavië) op [...] 1994 (zie stukken 4 en 5 van de verzoekster).

Bij afwezigheid van enig tegenbewijs van dit wettelijk vermoeden ex artikel 4 van de voormelde Wet van 8 augustus 1983, dient dan ook aangenomen dat de partijen inderdaad gehuwd zijn op [...] 1994 te P.

Het verzoek komt dan ook gegrond voor.

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK,

met inachtneming van de artikelen 2 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en het gunstig advies van het openbaar ministerie, verklaart het verzoek ontvankelijk en gegrond.

zegt voor recht dat:

- A. geboren te P. (voormalig Joegoslavië, thans Servië) op [...] 1973, van Servisch-Montenegrijnse nationaliteit, wonende te Namen, [...]

en

- Q. geboren te P (voormalig Joegoslavië, thans Servië) op [...] 1966, van Servisch-Montenegrijnse nationaliteit, wonende te Gent, [...]

gehuwd zijn te P. (voormalig Joegoslavië, thans Servië) op [...] 1994.

Laat de gerechtskosten van deze procedure, begroot op € 52,00 rolrecht (in debet) ten laste van de verzoekster.

Aldus uitgesproken in tegenwoordigheid van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen en griffier Els Bogaert in de openbare terechtzitting van de derde burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op éénendertig januari tweeduizend dertien.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld: ondervoorzitter Katrien De Wilde.